

El dret a no aportar documents ja facilitats prèviament a l'Administració

L'article 35, lletra f, de la Llei 30/1992, de caràcter bàsic, estableix que els ciutadans només estan obligats a aportar els documents exigits per les normes que regulen el procediment corresponent, i sempre que no es trobin ja en poder de l'administració actuant.

Posteriorment, la Llei estatal 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics, regula la utilització dels mitjans electrònics en l'activitat administrativa i estableix, en l'article 6.2, lletra b, el dret dels ciutadans a no aportar les dades i els documents que estiguin en poder de les administracions públiques i l'obligació específica perquè aquestes utilitzin els mitjans electrònics per obtenir aquesta informació.

El dret a no presentar documents ja aportats s'ha d'estendre als documents que són accessibles electrònicament per a l'Administració

Per tant, aquesta llei comporta un avenç significatiu amb relació al reconeixement del dret a no aportar dades i documents ja facilitats anteriorment, si bé circumscrit a l'àmbit de l'Administració electrònica, en la mesura que incorpora un manament específic per a les administracions perquè obtinguin aquestes dades i documents amb mitjans electrònics. En definitiva, és un pas endavant amb relació a la regulació poc precisa de l'article 35, lletra f, de la Llei 30/1992, en incorporar l'obligació de l'Administració d'accedir directament a aquesta informació amb mitjans telemàtics, amb l'autorització del titular de la informació quan calgui.

L'article 25.4 de la Llei catalana 26/2010 també regula aquest dret en termes similars a la Llei 30/1992, amb l'especificitat que el dret a no tornar a aportar documents ja facilitats prèviament no fa referència només als que estiguin en poder de l'administració actuant (aquella a qui adreça la sol·licitud), sinó de qualsevol administració pública, si bé en aquest cas se'ls pot requerir que facilitin informació sobre l'expedi-

ent, actuació o arxiu en què es troba la dada o el document. Amplia, doncs, l'abast del dret, de manera coherent amb la regulació dels drets dels ciutadans en la relació electrònica amb l'Administració, que incorpora la Llei estatal 11/2007, de 22 de juny, esmentada més amunt. Aquesta previsió també respon a un estat de desenvolupament de les relacions electròniques amb l'Administració que és molt diferent del que hi havia al moment en què es va aprovar la Llei bàsica de règim jurídic de les administracions, en què la tramitació electrònica era pràcticament inexistent.

En qualsevol cas, totes aquestes disposicions legals tenen en comú que pretenen reduir la càrrega per al ciutadà de presentar reiteradament uns mateixos documents en diferents procediments. Així, des de la perspectiva de la finalitat pretesa, cal tenir en compte que l'exercici d'aquest dret no pot comportar al ciutadà un perjudici o una càrrega superior al que es pretén evitar. Això succeiria si l'exercici d'aquest dret pogués comportar una interrupció més o menys perllongada del procediment o n'endarrerís significativament la tramitació.

En aquest sentit, i si es parteix de la configuració establerta en l'article 25.4 de la Llei 26/2010, cal remarcar que l'efectivitat real del dret a no aportar els documents en poder de qualsevol administració pública dependrà, en bona mesura, de l'organització i del grau d'accessibilitat dels arxius administratius i, molt especialment, de la possibilitat d'accedir telemàticament al seu contingut; és a dir que les dades que el document recull figurin en un arxiu electrònic i que aquest estigui disponible en xarxa –amb l'autorització prèvia de la persona interessada quan escaigui– per als organismes i les administracions que necessitin fer-ne ús.

Cal que totes les administracions tinguin accés a la plataforma electrònica PICA i que hi aportin dades

D'acord amb aquest marc normatiu, el Síndic ha destacat la necessitat que les administracions facin ús de la plataforma PICA, que gestiona el Consorci Administració Oberta de Catalunya, i que hi aportin dades, i que aquesta informació també estigui disponible per als ens locals, amb la finalitat d'evitar sol·licitar-la a la persona interessada de manera reiterada

des de diferents administracions i per a procediments diversos.

Des de la mateixa perspectiva, cal remarcar, així mateix, que el progressiu increment de continguts i d'administracions adherides a aquesta plataforma electrònica ha de ser un bon instrument per fer efectiva la finalitat d'agilitar l'accés dels ciutadans a les administracions i reduir-los la càrrega d'aportar documents i acreditar les situacions o el compliment dels requisits que exigeix cada procediment.

Si es considera que el ciutadà no està obligat a aportar documents que ja ha facilitat prèviament davant una altra administració quan aquesta informació és accessible electrònicament, la vulneració d'aquest dret és encara més evident, i el Síndic així ho ha destacat, per exemple, quan s'ha desestimat una sol·licitud per no haver acreditat el compliment dels requisits exigits, malgrat que la persona interessada ja n'havia acreditat prèviament el compliment en un altre procediment davant la mateixa administració.

Queixa 00073/2011

La queixa fa referència a l'exclusió d'una sol·licitud per participar en un procés de selecció del personal interí per a l'accés a la constitució de les borses de personal del cos d'administració processal i administrativa que gestiona el Departament de Justícia.

En concret, no s'havia admès la sol·licitud de la promotora de la queixa perquè no havia acreditat el compliment dels requisits per participar a la convocatòria. Tanmateix, el Síndic va destacar que la mateixa persona ja havia estat destinada a un jutjat perquè havia format part de la borsa d'interins del cos de tramitació processal i administrativa, en virtut d'una resolució anterior que exigia l'acreditació dels mateixos requisits.

Per aquesta raó, el Síndic va considerar que el Departament de Justícia no podia posteriorment excloure la persona interessada amb relació a uns requisits l'acreditació dels quals ja estava en poder seu. Conseqüentment, va suggerir al departament esmentat que revisés la decisió d'excloure la promotora de la queixa del procés selectiu. El departament esmentat no va acceptar aquest suggeriment.

Pàgines extretes de l'Informe anual 2012. Per accedir-hi, cliqueu aquí.